

ג' גליונות לעיון בפרשת השבוע
ערוכים ביד נחמה ליבוביץ ענה השתיים עשרה

בהעלרתך (חש"ג)
הערה: לשאלות כלליות לפרק זה עיין בגליונות בהעלותך תז"ז א, חש"י א.

- א. הטוה: א: ויהי העם כמתאוננים רע באזני ה'
וישמע ה' ויחר אפו...
י: וישמע משה את העם בוכה...
התוכל להסביר את טבת השוני, למה נאמר
במתאוננים - "וישמע ה'" ובמתאויט - וישמע משה ?
- ב. ו'... אין כל בלתי אל המן עינינו.
רש"י ד"ה אל המן עינינו
רמב"ן " נפסנו יבשה החל מן " ואמר בלתי אל המן..."
1. כנגד איזו תכונה במן או כנגד איזה מצב בלתי רצוי להם בחייהם
התקוממו המתאויט, לפי כל אחד משני הפרוטים הנ"ל?
2. הסבר את הבטויים הבאים מדברי הרמב"ן.
(א) "כי באולי יבוא להם"
(ב) "המטל הידוע: אינו דומה מי טייט לו פת בסלו למי טאין לו
פת בסלו."
3. מי משני הפרוטים הנ"ל קרוב יותר לפסס המליח "אל המן עינינו".
4. מי משני המפרטים קרוב יותר לתפיסת הגמרא בענין המן
יומא ע"ו ע"א: טאלו תלמידיו את ר' שמעון בן יוחאי: "מפני מה
לא ירד להם לישראל מן פעם אחת בטנה?" אמר להם: "אמטול
לכם מטל: למה הדבר דומה? למלך בטר וזח טייט לו בן, פסק
לו מזונותיו פעם אחת בטנה - ולא היה מקביל פני אביו אלא
פעם אחת בטנה. עמד ופסק מזונותיו בכל יום - והיה מקביל
פני אביו כל יום. אף ישראל מי טייט לו ארבעה או חמשה
בנים היה דואג ואומר: "טמא לא ירד מן למחר ונמצאו כלן
מתים ברעב?" נמצאו כלם מכונים לבם לאביהם בשמים.
5. למי משני המפרטים הנ"ל גדול חטא ישראל יותר?
- ג. י. ויחר אף ה' מאד ובעיני משה רע.

ר' יצחק קארו (מקאטטיליא זקנו של ר' יוסף קארו בעד טולחן הערוך)
בטפרו תולדות יצחק: מה טאמרו (פסוק ד') "מי יאכילנו בטר יט בו מטוח
מטתי הבנות: א: שהיתה להם תאוה לאכול בטר. ב: טחוץ מן התאוה היו
חושבים טאין יכולת בה' יתברך לתת להם בטר, כאמרם: "מי יאכילנו" -
כלומר: אין יכולת בטום נמצא ואף אין יכולת בהבורא לתת להם בטר.
והקבה"ו הבין האמת כמו טאמר אסף המטורר (תהלים ע"ח י"ח-י"ט) "וינסו
אל בלבטם לטאול אדכל לנפסטם, וידברו באלוקים אמרו: היוכל אל לערוך
טלחן במדבר?" אבל משה לא הבין אלא פסס הענין שהיה להם תאוה לאכול
בטר.

1. איזו חמיהה בפסוקנו (פסוק י') רצה התולדות יצחק לייטב בדבריו?
2. מה הן טתי ההוראות - האפשריות - לדעתו של "מי יאכילנו",
לפי איזו מהן זו טאלה ריטורית?

התוכל להביא דוגמאות מן המקרא בטמוט "מי עטה" ... או "מי
יעטה" ... בכל אחת מטתי ההוראות הנ"ל?

- א. טאלות בראב"ע
- (1) ב ד"ה ויצעק העם אל משה
(2) " " " " ותטקע האט: "כטעם ותכבה,
ואין לו אחר", ויט
גורטין: ואין לו אח
- (3) ג " " חבערה: עוד תפרטנו
וע' דברים ט' כ"ב
ד"ה חבערה
- (4) ו " " אין כל: חסרנו כל דבר.
(5) י " " ובעיני משה רע
- מה קטה לו?
ומקטין: אם כונתו לומר, טלא
מצינו מלה זו "טקע" בתנ"ך - הנה
מצאנוה פעמים הרבה וע' עמוס
ט' ה', ירמיהו נ"א כ"ד. מהי -
איפוא - כונתו?
מה קטה לו?
מהי הטואה טבין חבערה לחרמון?
- מה קטה לו?
מה קטה לו ומה בין טנוץ פרוטיו.
וע' ראב"ע במדבר ג' ג' ה' ד"ה
מה טובו
" רטב"ם בראשית מדן ג' ד"ה
חבקר אור

הטאלות המסומנות X קטות והמסומנות XX קטות ביותר. ענה לפי יכלתך ותבנתה.
תשובות יט לטלות לנחמה ליבוביץ, הסתדרות הציונית העולמית, המח' לחנוך ותרבות
תורנית כגולה, ירוטלים ת.ד. 92.